

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Revista politică.

Sibiu, în 19 Februarie.

De unde 'și vor fi avînd informațiunile unele țiare maghiare din opozițiune — nu tocmai fruntea dintrênsele — nu scim, destul că aceste în țilele cele din urmă ale unei trecute și în cele dintâin ale unei curente după stilul nou, erau pline de minuni. Ne spuneau de alianță între România și Rusia pe prețul Bucovinei și eventual al Transilvaniei în schimb cu Dobrogea. Ne mai spuneau că împăratul Austro-Ungariei era să plece la o vîntoare, dară primind la gară, în momentul când era să plece, ba se suise și în vagon, o telegramă, împăratul s'a întors numai decît a casă. Mai târziu aceleși țiare au știut și cuprînsul telegramelor: era togmai vorba despre afurisita de alianță, de care vorbirăm mai sus.

„Ellenzék” din cauza „alianței”, se află motivată a ține România, într'un articol de fond, o prelegere gratuită despre politica cea greșită a diplomației române, arătîndu-i cu deamăruntul toate desavantajele unei alianțe cu Rusia.

Nu suntem în „năcnța” noștinno de a sci, ca „Budapesti Hirlap”, despre 150 de lădi cu arme care era să vină din România pentru Brașov, Sibiu și Caransebeș, nici n'avem scire despre alianța României cu Rusia și n'am cetit nici telegrama împăratului, care l'ar fi impedit de la vîntoare; dar fiind că n'am cetit într'alte țiare serioase, fie opoziționale, fie neoposiționale, din Budapesta s'au din Viena nimic despre scirile aceste „importante”, credem că vor fi numai nise misificațiuni. În credința aceasta ne întăresce și împregiurarea că și scirea reprodușă și de noi din „P. Ll.” despre parcurile liniei calei ferate Predeal s'a demințit.

Cu toate aceste a fi deplin linișciți, nu se poate. Este ce este în atmosfera politică a Europei, însă precum ni se pare cu totul în altă formă de cum știu povesti „a tot știutoarele” foi maghiare de care mai sus făcurăm amintire.

O foaie vienesă, bine acreditată la publicul cetitoriu, combătînd optimismul oficial care transpiră prin unele foi ce au legături cu oficiul de esterne din Viena, susține că un an încă poate vom avè pace. Ignatieff, Scobelev și toți cum îi mai chiamă au desfășurat cestiunea orientală în Crivoscia, și Erjegovina și cu atâta se vor mulțămii de o cam dată. Restul e al viitoriului. Cu alte cuvinte, conflictul între Rusia și Austro-Ungaria trebuie să ajungă la o încăerătură. Cum se va descăiera aceasta — earăși este o cestiune a viitoriului.

Este caracteristic în ziua de astăzi că „N. Allg. Ztg.”, o foaie despre care se țice că e inspirată din biroul lui Bismarck, reproduce în mod ostentativ din foile maghiare articuli publicați în foile maghiare despre referințe rusesci și în legătură cu discursurile lui Scobelev.

Foile din Viena sînt nemulțamite cu neutralitatea Munte-

negrului, va se țică, cu modalitatea cum micul principat observă neutralitatea. Insurgenții, impută foile, întră și es din Muntenegru după plac și trebuința lor. Cordonul muntenegrean nu le pune în cale nici o pedecă. Ba, după o scire mai nouă, insurgenții sub firmă de Muntenegreni, vin la Cattaro, încarcă pe sute de cai vicualii și a nume că se duc cu ele în Muntenegru, le duc la vetrele rescoalei.

Dela București se scire lui „P. Ll.” că în ministeriul de resboiu domnesce o activitate estraordinară. Abstracțiune făcînd dela suplinirile cele multe cu deosebire la tren și cavalerie, este bătătoare la ochi, graba cu care se lucră pentru înființarea divisiunilor celor nouă spre completarea celor patru corpuri de armată. „P. Ll.” se întrebă pentru ce înmulțirea aceasta costătoare tocma în timpul de față? Un lucru este sigur, țice „P. Ll.”, România nu întărdie cu nimic spre a fi înarmată pe deplin pentru momentul când ar bate oara decijdătoare.

Rescoala.

La pușciora sciri căre se scire coară dela câmpul de luptă din părțile rescolate s'ar vedè că toate întreprinderile trupelor de până aci au fost numai întreprinderi pregătitoare. Cel din urmă raport oficial dela 2 Martie n. spune că la 27 Februarie coloana generalului Zveici a ocupat Ulocul. Colona în 26 Februarie n. se urcase, după un marș anevoios de șese oare, pe Morinie Planina. La cătunul Pașina Livada a alungat 100 resculați și după ameați, ajungînd în apropiere de patru chilometri de Uloc, a dat de bande mari de resculați cari țineau ocupate înălțimile. Înainte de toate a trebuit luată înălțimea care formează cheia la Uloc, ceea ce până la 7^{1/2} oare seara s'a și întemplat. Inimicul bătut cu desăvârșire a fugit în toate părțile, lăsînd mai mulți morți; pe mulți morți și rănii ia țirit cu sine. Dimineața în 27 Februarie s'a început atacul asupra localității Uloc. Pe la ameați era înfrîntă și cea din urmă rezistență în mijlocul localității. Insurgenții sînt alungați și de pe ripa dreaptă a Narentei. Este prins Beg Iazici, un turburătoriu de frunte cu ocașunea unui atac de mai nainte asupra postului de gendarmerie din Uloc, și dus la Nevesinie. Insurgenții, crestini și turci au fost 800 până 1000. Colona Seculici a plecat să curățе valeda superioară a Narentei. Atitudinea trupelor a fost cea mai laudabilă.

Raportul țace despre perderile trupelor. Aceste vor urma, de sigur, a se publica mai târziu.

Din dieta Ungariei.

La 27 Februarie n. dieta Ungariei a început dezbaterile asupra bugetului ministeriului de comunicațiune. Îndată după ce raportorul sfârșî cuvîntul seu, prin care recomanda primirea

bugetului, deputatul Rohonczy se urcă la tribună și ține un discurs lung, care nu e nici mai mult nici mai puțin decît un act de acsări grave contra acestui ministeriu. Efectul discursului a fost penibil — Vom face să urmeze discursul ce descopere o mulțime de abuzuri comise de funcționarii ministeriului de comunicațiune.

Gedeon Rohonczy: În discusiunea bugetară generală am luat cuvîntul pentru a indica abuzurile comise de țeci de ani la regularea Tisei, pentru a acusa pe unul dintre funcționarii ministeriului de comunicațiune și împrenă cu dînsul și pe alte organe din secțiunile acestui ministeriu, necunoscut pînă acum, organe ce sînt complice cu anteprenorul. Din acest motiv am respins bugetul și ve declar că-l resping și acum, pentru că 'mi pricep misiunea ce am ca mandatar și pentru că interesul de existență al unei populațiuni dintr'un ținut al țerei ce se luptă cu lipsa estremă preținde să lucră așa. Numai o tempestate ce curăță aerul ne mai poate da ajutoriu. Ve fac aceasta declarațiune în urmă din motivul, că sînt convins de esactitatea acelor abuzuri: aceasta convicțiune a mea e basată pe proriile unor bărbați acreditați; și declarațiunile date de atunci incoace de bună voie din partea mai multor bărbați onorabili de stat și datele ce mi s'au trimis m'au întărit și mai mult în aceasta convicțiune.

Condus de aceste împregiurări 'mi propusesem un scop; e posibil, că s'a creșt că am comis o inconsecuență când pășim de curînd în această afacere, dar aceasta inconsecuență a fost numai la aparență și ve asigur că eu dacă 'mi propun un scop, stărnesc din toate puterile ca s'el și realizez chiar cu risicul de a fi învinovățit că scornesc acuse false, cum mi s'a și întemplat deja cu fostul ministru de comunicațiune Lud. Tisza — regret că nu e de față — care, fiind că mă provocasem în cuvîntul din urmă la dînsul, mi-a adeverit ce e drept afirmațiunile, dar în urmă a declarat că nu poate decît să compătimizească pe aceia cari suspecțiunează pe alții fără de a putè dovedi acsările lor. Dacă dl. deputat L. Tisza e convins într'adevăr atît de tare despre netemeinicia învinuirilor mele, atunci pentru ce arată dsa în Seghedin față cu firma Deutsch și Haas, care dealtmintea primesce toate liferațiunile din ministeriul de comunicațiune, o precauțiune atît de bătătoare la ochi, încât crede a fi consult să eschidă firma numită dela toate liferațiunile?

Fostul ministru de comunicațiune poate să-și pună mîna pe inimă pentru amicul seu, secretariul de stat și pentru ceilalți funcționari din acest ministeriu, afirmațiunile mele pot fi sucite, cum s'a făcut deja, se pot scire broșuri despre mine — pot fi și mîndru, când astfel de oameni scriu astfel despre mine — acei ce se cred loviți pot ține conferențe, pot lua concluse, pot să-și respingă afirmațiunile, cum au făcut inginerii fluviali din Seghedin: pe mine însă nu me va intimida nimenea ci me voi espune tot-

deauna la condamnarea provisoră, ba voi face aceasta pe basa esperiențelor mele și a convicțiunii mele celei mai curate.

N'am căutat nici când în viață scandalele: dar soartea este care împarte roleele. Sciu prea bine că este o rușine pentru o națiune ași spăla rufele sale murdare înaintea lumii. Dar nimenea nu 'mi va putè face imputări pentru această procedere. Am cercat toate mijloacele, dar în urmă m'am convins, că apelarea la sinceritatea și consciențiositatea parlamentului e unica cale ce duce la scop. Această afacere e un cuib de vespi, în care nici ministrul president nu 'și poate băga mîna nudă cu toate că dînsul, cum știu din esperiență, e însuflețit de cea mai mare bună voință. Nici dl. ministru president, nici ministri singuratici, nici guvernul întreg, ba nici autoritățile judecătorești nu mai sînt în stare a curățî ministeriul de comunicațiune de corupțiune. Aceasta e o problemă, care numai prin o lege separată poate fi resolvită.

Acesta e motivul ce mă îndeamnă a repeta necurmat atacurile contra ministeriului de comunicațiune.

În discursul meu ținut de curînd și în guvern; dacă n'ar fi asta, nu ași întreprinde atacurile de pe bancele partidei guvernamentale. Domnul ministru president a putut vedè și atunci, că eu, cu toate că numi-am subordonat convicțiunea la disciplina de partidă, totuși fiind asigurat din partea dsale, că va ordina cercetarea cea mai aspră, îndată ce-i va veni la cunoșcință un cas concret, în urma acestei enunciațiunii nu am înaintat proiectul meu de rezoluțiune. Dl. ministru president, conform promisiunei sale, s'a aretat gata și de atunci incoace a ordina cercetarea pe baza datelor și scrisorilor ce se află în posesiunea mea. Eu cred că dl. ministru president nu-mi va lua în nume de rîu sinceritatea — se poate ca doi oameni să voiască același lucru și totuși încât pentru esecutarea intențiunilor lor să fie de păreri diferite.

Dl. ministru president crede, că va fi de ajuns instituirea unei anchete de cercetare compusă din judecători sau din funcționari și bărbați de specialitate. În principiu dl. ministru president are dreptate. Dar scopul meu nu este atît pedepsirea celor vinovați — căci ce interes am eu, dacă vinovații sînt bogați sau sêraci, dacă se închid sau se lasă să fugă — ci scopul meu e mai mult acela, ca ei să fie depărtați cît mai curînd din posturile ce le ocupă încă și unde ei poate că și în venitor vor face abuzuri. Dela ultima mea enunțare avînd timp a me cugeta, ve declar, că nu pot primi cercetarea ce dl. ministru president ne-a pus'o în perspectivă. Datele și acusele mele sînt îndreptate contra funcționarilor, contra unor organe singuraticale ale birocrăției. O comisiune disciplinară compusă din funcționari de stat subalterni contra unor funcționari de stat mai înalți, cari se află încă în serviciu, după părerea mea nu e competentă, nu e corespondătoare,

pentru că dl ministru president nu ar pute conduce în persoană cercetarea, dînsul nici n'are timp. Nu pot accepta nici cercetarea judecătorească.

Oratorul arată unele cazuri din Anglia, în cari s'au esmis comisiuni parlamentare pentru cercetarea abuzurilor. Între alte și cazul următor: În 8 Iunie 1868 s'a întemplat lucrul următor: Secretariul de stat în ministerul de interne, care era presidentul comisiunii de atunci, nu voia să substearnă parlamentului depunerile martorilor, cu un cuvânt el nu voia să pună pe masa camerei raportul comisiunii esmisă pentru cercetarea poliției din capitală, pentru că martorii au depus numai pe baza asigurării, că depunerile lor nu se vor da publicității. La altă ocaziune secretariul de resboiu nu voi se substearnă raportul comisiunii, pentru că acesta cuprindea nesce lucruri, care nu era bine ale publica.

Aceasta s'a întemplat în Anglia și comisiunile de cercetare parlamentare nu au avut nici odată colorit de partidă, trebuie să repet, că comisiunile de cercetare nici nu trebuie să aibă colorit de partidă nici odată, ci trebuie a stăru ca pre cât se poate elementele ce domnesc în parlament să fie pe deplin reprezentate și în comisiuni și nu trebuie eschise dintrînsele nici elementele cunoscute ca extreme. Și dacă gvernul și majoritatea partidei sale, la care aparțin și eu va considera cestiunea din punct de vedere al intereselor țerei, eu, cred, că în urma plânsorilor ce se aud în țeara întregă, în urma enunțațiunilor și acuzărilor, dar mai cu samă din considerațiune că dela aceasta lucrare atărnă cestiunea de existență a unui teritoriu ruinat deja până acum — propunerea mea va fi primită.

Pot să concurgă nisce impregurări astfel ca dovedile să se întorcă contra organelor subalterne, care s'au făcut, precum uatere și doveșile ce se referesc tocmă la inovații principale, poate că nu corespund cu asprimea legii și vinovații principale, cu toate că lumea îi arată cu degetul, totuși să scape din mâinile judecătoriei. În cazul acesta nu se va ajunge scopul și ar pute fi judecați și pedepsiți acuzatorii. O comisiune parlamentară însă, care, după cum știe fiesce cine, procede și judecă după conștiință și convicțiune, pe baza drepturilor ce i se transmit, va potè proceda mai ușor și la cercetare. Căci întăiu, ori și care patriot onorabil se va grăbi a se pronuncia asupra abuzurilor ce i sînt cunoscute; a doava complicită de silă și acei ce au comis corupțiuni pentru a și validata drepturile lor vor avè curagiul a se pronuncia înaintea unei comisiuni parlamentare, precând înaintea unei judecătării ordinare nu vor cuteza să facă. Ba o comisiune parlamentară poate să ia în considerare unele impregurări cu privire la caracterul și viața anterioară a martorilor, la gruparea de *corpora delicti*, care înaintea judecătorilor ordinare nu au trecut. Pe scurt, comisiunea parlamentară e mai ușor în stare a demasca pe aceia, pe cari judecătoria ordinară abia i poate înțelege.

Aceste scrisori sînt enunțațiuni, deși vin din cele mai diferite ținuturi ale țerei, se leagă într'un mod bătător la ochi, de una și aceeași persoană și sînt pentru ori cine dovede despre o înțelegere cu anteprenorul principal și cu înșelăciunile și presiunile ce provin de aci. Vinovații nu au luat act notarial despre abuzurile lor și codul penal în vigoare nu e croit atît pentru eruarea și condamnarea criminalilor mari ci mai mult pentru hoți și înșelători prinși în faptă. Judecătoria judecă mai mult strict după litera legii decât după conștiință; adecă după depunerile conglăsuitoare a unui număr

hotărît de martori, care ușor pot fi nimicite de un avocat invențios prin o pledare abilă.

Mi voiu lua voia a marca cu unele exemple deosebirea ce există între o comisiune parlamentară și între judecătoria ordinară. Să presupunem de exemplu că municipiul dispune străpungerea legitimă a unei stavile ce opresce ape închise, căci nestrăpungându-se stavila interesanții respectivi prin aceasta nu numai ar fi păgubiți într'un mod considerabil ci s'ar și ruina; vecinul mai practic însă știind, că apa închisă în urma acestei străpungeri legitime va trebui să treacă preste posesiunea sa, trimite se dicem 200 galbini unui funcționar mai înalt, dela al cărui cuvânt atărnă străpungerea sau nestrăpungerea stavilei: și în urma greutății galbinilor străpungerea stavilei se opresce de către ministeriu. (Mișcări în stînga.)

Sau pentru a produce alt exemplu, un întreprindător onest, care și-a terminat lucrarea obținută dela ministeriu de comunicațiune, cere dela ministeriu banii ce i se cuvin. Din oare care motive, se presupunem de exemplu motivul că a cutezat a da la o parte prin ofertul seu mai eftin pe stăpânul tuturor întreprinderilor ministeriali, acest întreprindător onest void să și capete banii, din lipsă, ba și la svatul practic al altora rischează 2000 fi pentru același funcționar. (Strigări din stînga extremă: Cine e acel funcționar?) Vă rog se mă ascultați. Prin intervențiunea amicală a unei rudeții a respectivului funcționar — cât onorar a căpătat acest funcționar? de stat nu știu — destul că plătindu-se onorariul de mai sus pretensiunea fu licuidată de loc. (Sgomot. Mișcări în stînga.)

Cine credeți dv. că sînt vinovații? Se dice că mai sînt și alte cazuri de aceeași natură, adecă mai multe exemple. Fiindcă pentru fiecare cas sînt, presupunem ca această ar cuteza să depună înaintea judecătoriei, cine l'ar condamna la judecătorie, dacă lucrul ar ajunge acolo?

Sau un ingineriu onest, care e funcționar de stat, a fost esmis pentru a colauda un lucru de draguagiu (Bagger) îndeplinit de Deutsch. Observă că nu voiu folosi altă numire, pentru că circa de 30 ani nu mai îndeplinesce pe Dunăre și Tisa alt cineva asemenea lucrări decât Deutsch și cu mamelucii sei. Inginerul respectiv, care s'a convins că nu s'a lucrat printre pichetele directive, lăsându-se neatinse părțile intercalate sau așa numitele „bărne”, precând la lucrări de draguagiu (curățiri de nisip) plata după fundul de desubt mesurat printre pichetele directive se da pentru alvia întregă; aceasta vatemă conștiința inginerului esmis, a funcționarului sau a reprezentantului seu.

Ar trebui deci să facă raport despre aceasta, dar la un semn mai înalt trebuie să tacă sau dacă nu tace la semnul celor mai înalți trebuie să tacă din motivul că cunoasce nenumerate exemple despre delaturarea acelor ingineri, cari nu au tăcut. Acest ingineriu ar tăce și înaintea judecătoriei, căci s'a făcut complice și fără voie. Dar nu va tăce înaintea unei anchete parlamentare, căci aci își va vedè conștiința liniștită. (Așa e! din stînga estemă.)

Ce va fi, când se va constata înaintea anchetei parlamentare, cum se dresează simplul muncitor în a se face înșelător, căci altfel nu capetă de lucru, cum trebuie să tragă sfoara printre pichetele directive așa ca inginerul care șede în luntre să poată lua mijlocul alviei ca basă în apă. (Să audim! să audim! din stînga extremă.) Sau cum se dresează lucrătorul atașat pre lîngă ingineriu și plătit de acesta ca să arete, dacă e de lipsă, că a ajuns cu ruda în fundul

fluviului. Sau poate că se va constata, cum corăbiile, care la lucruri de draguagiu se plătesc după cuprinsul cubic, la întreprindătoriul Deutsch au un cuprins încă o dată atît de mare decum era mai înainte în mâinile unui întreprindător onest, care lucra pentru cetatea Buda-pesta. (Strigări în stînga: Aceasta e minunat!)

Sau ni se va răspunde, că nu se știe că firma Haas și Deutsch e una și aceeași, adecă că Haas e șeful acelei firme. Nu e oare același om, care în era lui Bach fusese condamnat și închis pentru înșelăciuni și căruia guvernul nu era iertat să-i mai predea lucru? Acest adevăr nu se va pute tăgădui, căci din întemplant înainte de 1 sau 2 ani s'a confiscat din partea ministeriului de finanțe aceea carte a firmei Haas, care se referese la raportul cu Deutsch și cu cumnată-sa; aceasta carte s'a predat mai târziu ministeriului de comunicațiune, dar lucrul a remas mort. Eu am dat în urma acestei afaceri și știu, cât de departe a înaintat; ba vè pot numi și doi consilieri de secțiune, — celelalte le va constata cercetarea. (Aprobări în stînga. extremă. Să audim!)

(Va urma.)

Scobeleff către coresp. lui „Daily News.”

Ca se cunoaschem dacă Scobeleff a vorbit în Petersburg și Paris în nisce momente nepriveghiate sau chibzuid bine ce vorbește, reproducem conversațiunea următoare după o telegramă din London dela 21 Febr.:

Correspondentul din Paris al diariului „Daily News” a avut alaltăieri o întrebare cu generalul Scobeleff, din care par interesante următoarele observațiuni, despre care correspondentul declară espresamente că generalul Scobeleff le a recitat și a constatat

a încinge furtuna, ci voesc a o înlătura, și aceasta nu se poate face decât printr'un limbaj franc. Când dice că există un fapt neplăcut, apoi nu sînt responsabil pentru existența lui; acest fapt este neînlăturabilitatea unui resboiu mare, dacă austriicii vor continua cu năbușirea slavilor din Bosnia și Erțegovina. Urăsc resboiul, pe cîntea mea, 'mi e groază de el. Douăzeci și una de mii de oameni au cădut sub comanda mea într'o campanie, și tot ceea ce este desgustător, crud și demn de ură în arta militară, le-am aflat. Deci scopul meu este ca prin adevăr, să dobândesc cele rezultate pe care compatrioții mei cred că le vor pute dobândi prin resboiu și pentru a căror dobândire ei vor începe resboiul; dacă diplomații voesc a și închide ochii în fața faptelor, atunci nu se va pute căștiga nimic prin așa numita discrețiune diplomatică. Cei doi mari mătresti ai diplomației au fost Cromwell și principele de Bismarck, și acestia au vorbit în totdeauna cu francheța oamenilor practici, cari șiau ce voiau, și înțelegeau cum o puteau dobândi. — „Și ce dorește Rusia?” întrebă correspondentul. Scobeleff răspunse: „Nimic pentru ea însăși; sîntem un popor de idealști; șîntem capabili de un mare entusiasm și ne este drag chiar sacrificiul; totuși vedem pe frații nostri strînși de gât de Austro-Ungaria, care voiesce să transforme prima sa intrare în Bosnia într'o viitoare dominațiune a tuturor slavilor din peninsula balcanică. Cu toate acestea Austriei nu i s'a dat decât supravegherea asupra celor două provincii slave; ea n'are acolo nici un drept nici de a lua recruți nici de se amesteca în relațiunile de religione ale poporului. Austria a instituit acolo o propagandă clericală, primind acolo cu brațe deschise pe jesuiții isgoniți din Franța; ea îmbracă pe acestia ca popi greci, cari se fac pe țărani să se lapede de religinea lor. Nimic nu este mai sigur a dause generalul, decât faptul că toată Rusia se va uni pentru a combate clericalismul militar al austriacilor în acele provincii. Și moto Rusiei acolo va fi *handsoff* (jos mî-

nile). Rusia a aderat la pacea dela Berlin deși n'a găsit-o bună, totuși ea trebuie să apere de opresiune pe Slavii despre Sud de Dunăre. A fi liberat de Mahomed spre a fi dominat de sântul imperiu roman, este un ce insuportabil. Slavii nu vor suferi una ca aceasta, și această otărîre trebuie să fie adusă la cunoscînta diplomaților, cari voiesc în todeauna a nu cunoasce adevărul pentru ca se înlătore resboiul.” Generalul Scobeleff declară apoi că n'are nici o misiune dela nimeni; el a venit din propriul său îndemn spre a ațîta vestul contra Austriei clericale și spre a se înlătura neînțelegeri care ar consta în aceea, că s'ar crede că emanciparea slavă ar conduce la dominațiunea ruscă. El asigură însă, că cu cât slavii dela marea Adriatică vor fi mai liberi, cu atît mai mare va fi deosebirea lor de Ruși. În cursul întrebării generalul nu arătă o deosebită ură contra Germaniei, ci numai un adînc disgust din cauza nepăsării guvernului germân față cu nerespectarea tratatului dela Berlin de către Austria. Germania se nu se înșele asupra pretenției slăbiciunii a Rusiei din cauza ultimului resboiu; Rusia numără 80 milioane locuitori, și nemulțămirea ivită din cauza înjumătățirii rezultatelor campaniei balcanice va fi vindecată printr'o nouă campanie pentru liberarea slavilor sugrumați. Afară de aceasta Germania nu poate să atace pe Rusia, fără a se espune ea însăși și unui atac francez.

Comentariul discursurilor lui Scobeleff nil dă „National Zeitung” care dice între altele:

Limbajul pe care îl ține generalul rus este acela al răscoalii și al resboiului civil. „Dacă rusul voiesce în propria sa casă, să scape de german, apoi generalul Scobeleff dice, cu vorbe destul de aspre, că aceasta nu se poate face decât cu sabia în mână” — nici nu poate să fie un apel mai tare la putere și la vîrsare de sînge. Nu cum va voesc generalul Scobeleff să facă pe germanii din provinciile baltice, din Riga și Petersburg să i facă a sări peste sabia sa cu care a înșelătorit țara și odată a fost mai desprețuită autoritatea țării în Rusia decât cum a desprețuit-o generalul Scobeleff prin discursul său. Au fost acolo în secolul trecut generali, cari au pus și au resturnat regenți; dar nu cutezară a lua Ostermanul și Munihul de exemplu decât sub domnia femeilor, deși chiar și acestea sciură a depărta pe generalii cari treceau peste ori ce margini.

Adevărul este că pe deasupra capului țării și al guvernului său strigătul de resboiu al generalului Skobeleff cade și asupra germanilor. „Inamicul nostru este germanul”, strigă generalul; ar fi putut prea bine striga și: inamicul nostru este cultura. Brutalitatea și îngâmfarea barbarismului n'ar fi putut să fie mai bine exprimate ca în aceste cuvinte; cu toate acestea ele ne par mai mult ridicole de cât înspăimântătoare. Se pare că generalul Skobeleff prea își-a bătut capul cu hordele de Kirghisi; acest general, care na dat încă dovede că este în stare să comande un corp de armată, amenință două din cele dîntăiu puteri militare ale Europei — aceasta este o curată nebunie. Am audit adese ori din guri panslaviste aceea-ce spune și generalul Skobeleff lumii, că lupta între slavi și teutoni va fi lungă, săngeroasă și îngrozitoare. Acestea sînt vorbe late. Noi nu amenințăm pe nimeni din Europa, dar nici n'avem vre un cuvânt dea ne teme de cine-va, și sîntem destul de tari în cât se îngenunchem chiar și voințele cele mai rele. Discursurile generalului Skobeleff fac asupra Europei impresiunea ca cum sar propune ca general al revoluțiunii ruscă și sîntem curioși de a vedè cum va fi primit în Rusia acest nou *pronunciamento*. Dacă guvernul rus nu va fi destul de tare ca să împedecă pe un general în activitate de a mai ține asemenea discursuri revoluționare, atunci Europa va înceta în curînd de a mai ține seamă de el. Ori ce cas însă, Austria ar face bine să îngrijească a isprăvi mai iute cu insurgenții ei.

La Nr. 577. Plen.

În legătură cu cerculariul publicat în Nr. 19 publicăm și următorul CONSPECT al cercurilor electorale ale arhidiecesei transilvane pentru alegerea deputaților la sinodul eparchial, cu anumirea locurilor centrale și a comisarilor consistoriali.

Nrul	Numele	Locul central de alegere și de scrutiniu	Tracturile protopresbiterali, din cari se compune cercul	Comisarii consistorial	
				preoțesc	mirén
I.	Sibiu		Fostul prot. al Sibiului II. și al Mercurei (partea din fostul comitat)	Moise Lazar, protopresbiter	Iacob Bologa, consil. aulic.
II.	Săliște		a) Gremiul consistoriului arhidieceșan. b) Fostul prot. al Sibiului I. și al Mercurei (partea din fostul scaun)	Dr. Ilarion Pușcariu, protosincol.	Eliă Măcelariu, cons. gubern.
III.	Sebeș		Fostul protopresbiterat al Sas-Sebeșului	Ioan Tipeiu, protopresb.	Ioan Paraschiv, subjude reg.
IV.	Orăștie	Deva	Fostul protopresbiterat al Orăștiei și al Devei	Nicolau Popoviciu, protopresb.	Alecsiu Olariu, avocat.
V.	Hațeg		Fostul protopresbiterat al Hațegului	Ioan Rațiu, protopresb.	Sava Borha, avocat.
VI.	Ilia		Fostul protopresbiterat al Dobrei și al Iliei	Ioan Papiu, protopresb.	Lazar Pipoș, jude singul.
VII.	Zarand	Brad	Fostul protopresbiterat al Zarandului	Georgiu Părău, adm. prot.	Simeon Piso, pretore.
VIII.	Giógiu	Hondol	Fostul protopresbiterat al Giógiului I și II	Vasilu Pipoș, protopresb.	Georgiu Secula, avocat.
IX.	Alba-Iulia		Fostul protopresbiterat al Albei-Iuliei și Mureșului	Ales. Tordășan, protopresb.	Nicolau Gaitan, avocat.
X.	Abrud		Fostul protopresbiterat al Zlatnei super. și infer.	Ioan Gall, protopresb.	Michail Andreica, posesor.
XI.	Turda		Fostul protopresbiterat al Turdei inf., al Secului și Lupșei	Simion Pop Moldovan, protopresb.	Ioan Filipescu, percept. reg.
XII.	Cluș		Fostul protopresbiterat al Clușului și Ungurașului	Petru Roșca, protopresb.	Vasilu Almășan, avocat.
XIII.	Solnoc	Deș	Fostul protopresbiterat al Solnocului I și II și al Chióruului	Samuil Cupșa, protopresb.	Gregoriu Pletos, profesor gim.
XIV.	Bistrița	Galați	Fostul protopresbiter. al Bistriței și al Turdei sup.	Galacteon Șagău, protopr.	Pavel Beșa, profesor și catichet.
XV.	Târnavă	Bachnea	Fostul protopresbiter. al M.-Oșorheiului, Târnavei super. și infer.	Ioan Almășan, protopresb.	Servian Popoviciu Barcianu, jude la tabla reg.
XVI.	Sighișoara		Fostul protopresbiter. al Sighișoarei, Mediașului și Cohalmului	Zaharia Boiu, protopresb.	Ioan Pinciu, jude la trib. reg.
XVII.	Vălcetele	Brașov	Fostul protopresb. al Trei-scaunelor, Heghigului și al Branului	Ioan Petric, protopresb.	Iosif Pușcariu, avocat.
XVIII.	Brașov		Fostul protopresbit. al Brașovului I. și II.	Iosif Barac, protopresb.	Stefan Iosif, dir. gimnas.
XIX.	Făgăraș		Fostul protopresbiter. al Făgărașului I. și II.	Petru Popescu, protopresb.	Nicolau Cipu, perceptor comitatens.
XX.	Agnita		Fostul protopresbit. al Nocrichiului și al Paloșului	Grigoriu Maier, adm. protopresb.	Dr. Nicolau Olariu, avocat.

Sibiu, 10 Februaru, 1882

Nicolau Popea m. p.,

Archimandrit și vicariu arhiepiscopesc.

Scrisori din Rusia.

(Corespondență particulară a „TELEGRAFULUI“.)

S. Petersburg 7 Februarie 1882.

Panslaviștii fac un sgomot infernal, bat toba prin toată țeara și agită societatea într'un mod bătător la ochi. Țiarele reacționare ca *Russi*, *Moscovschie Wiedomosti*, ear au început a intona vechiul cântec rus despre „soarta istorică a Rusiei.“

Ce va eși din toate acestea? A! Evenimentele din anii trecuți ne dau puțină de a pipăi puțin acest viitor, care ca totdeauna nu este decât rezultatul logic al faptelor care se petrec înaintea noastră.

Să ne aducem dar aminte despre cele petrecute pe la 1876 și 1877. Ce analogie bătătoare la ochi! Atunci ca și astăzi, totul s'a clocit și s'a pregătit la Moscva; atunci ca și acum, Rusia n'a fost de loc pregătită pentru un rebel cu Turcia; atunci ca și acum, finacele țerei au fost într'o stare deplorabilă; arimata și intențența, într'un chaos imposibil și forțele militare ale imperiului n'avură măcar nici un capabil spre a conduce campania la un bine. Generali, ca Skobeleff, Gurko, Dragomiroff etc. n'au fost și nu sânt decât generali de atac și nici decum strategici și oameni de știință militară; unul singur, și acesta generalul Totleben, este omul care umple golul în această privință, dar acest general a îmbătrânit de atunci și și-a pierdut cu desăvârșire energia sea de altă dată, usuându-și forțele sale de pe urmă în activitatea polițienească la care la pus reposatul împărat.

Vă aduceți de sigur aminte cum pela 1876 corentul panslavist creștea mereu, având punctul seu de plecare răscoala din Erțegovina. Pe atunci ca și acum, guvernul rus și sferile guvernamentale din Petersburg, nu se gândeau de la resboiu, bătrânul cancelar Gorceacoff din contra a fost într'un mod energetic, contra resboiului, și aceasta din cauza combinațiunilor înțelepte ale oamenilor ca Jomini și Hamburger. Dar panslaviștii lucra cu o activitate infernală, societatea rusă agitată de dênșii se trezi și, încetul cu încetul, guvernul, pentru a răspunde cel puțin pe față aspirațiunelor popoarelor slave din imperiu, începu a mobiliza armata. Dar cu ce scop? „Cu singurul scop de a face o presiune morală asupra Turciei,“ cum a esplicat atunci mobilizarea fostul ministru de resboiu. Dar naturalmente, că ministrul și guvernul însuși au greșit: mobilizarea armatei și corentul simpatiei panslaviste au avut ca rezultat unu efect cu desăvârșire politic și Turcia îl primi ca provocare.

Da, toate aceste n'au fost de cât etaturi spre resboiu; cu toate că interesele particulare ale Rusiei cereau imperios pacea și activitatea regenerătoare internă.

Așa dar pentru a nu mai înșira tot trecutul pe care l cunoașteți tot așa de bine ca și mine conchid — că contra dorințelor guvernului rusesc agitațiunea panslavistă a adus Rusia la rebel. Cum sa făcut această! O cunoașteți — un discurs al domnului Aksacoff, un discurs al d-lui Katcuff, nisce articole de prin țiare, eată cu ce sa început campania de la 1877.

Tot același lucru se petrece și în momentul de față. Moscva împrașcie prin imperiu întreg nisce manifeste resboinice; acelora din centrul panslavismlui, se dau baluri și prânduri la care se rostesc discursuri amenințătoare, se aduce aminte planul lui Petru cel mare și să asvêrle mânușa Europei germane. Cine scie, poate mâne vom auzi, ca și la 1876, că un Cernaieff, un Fadeieff stringe împregiurul lor pe voluntari pentru a pleca spre Muntenegru și Erțegovina.

*) Din Bucuresci.

Este adevărat că discursul lui Scobeleff îl privește personal, fiindcă acest general a luat chiar responsabilitatea celor făcute pe sâmba sa proprie, dar tot asemenea este adevărat că generalul Scobeleff este amicul intim al lui Ignatieff, că d. Ignatieff în momentul de față este tare și mare — și că într'un stat ca Rusia războiul depinde nu de hotărârea unui parlament care se cumpănească mult starea generală a țării înainte de a lua o rezoluțiune atât de gravă. În Rusia, acest imperiu autocrat toată viața politică stă în mâna unui autocrat, care se află încungiturat de câtră un cerc restrâns de curtisani.

Dela ei depinde totul, fiindcă ei sînt s t a t, sînt alfa și omega vieții politice a imperiului. Așa dar discursul lui Scobeleff, discursurile oamenilor creați de d. Ignatieff și cari lucrează în momentul de față la Constantinopole, Filipopole, Sofia, Cetinie și Belgrad sînt inspirați și nu fac decât ceea ce se știe din Petersburg.

Agitațiunea panslavistă în interiorul imperiului crește pe fie care și la Odesa, Chief, Carcoff, Moscova sînt stabilite comitete pentru strângerea ofrandelor, cari se trimit direct la Sofia și Cetinie. Ofrande sînt făcute nu numai cu bani ci și cu arme și munițiuni. Diarul din Odesa „Noworosiisky Telegraf“ a deschis o subscripție în folosul familiilor resculaților din Erțegovina și în fie care număr al acestui diar panslavist, care a pregătit mult tulburările anti-semitice din sudul Rusiei găsim coloane întregi de subscripțiuni versate la redacțiunea diarului.

Așa dar conchid, că cu toate contra, există după părerea mea cu toată starea mai mult decât miserabilă în care se află Rusia, totuși este foarte probabil că combinațiunile oamenilor de pace se vor risipi în pulbere și cine mai știe dacă chiar la primăvară nu vom avea un războiu la Balcani, care pentru această dată de sigur că va degenera într'un războiu european, fiindcă inamicul actual al Rusiei nu mai este Turcia, ci Austria și Germania.

Vom vedea. Până atunci sînt înse nevoit a fi corespondența mea prin acest adevăr, întemeiat pe analiza faptelor, cari se petrec aici, și la care sînt martor ocular: Rusia se află în ajutorul unui 89 al seii; războiul, dacă el va avea loc, nu va face decât să grăbească criza. Z.

Varietăți.

* Escelența Sa Î. P. S. Domnul Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul sosese astăzi a casă cu trenul accelerat dela Budapesta.

* (Atentat asupra reginei Engliterii.) Un individ îmbrăcat reu a tras alături cu un pistol asupra reginei în momentul când era să se sue în trăsura. Regina venea dela London la Windsor. Atentatul fu comis în gară. Pușcătura n'a vătămat pe nimenea. Atentatorul e prins — Poate că asta a fost și dorința lui. —

* (A ars în Sadu.) De acolo ni se scrie: În noaptea din 16 spre 17 Februarie st. v. pre la oarele 11 a erupt focul în comuna noastră și în timp de două ore a prefăcut în cenușe 7 șuri și două case lăsând pe biete 7 familii în timp de iarnă în starea cea mai deplorabilă și deamnă de compătimit. Cum s'a escat focul nu se știe apriat, dară el s'a arătat mai întâiu într'o șură. Localizarea și în urmă suprimarea focului se poate atribui energiei întreprinderii a unor locuitori cari erau mai îndepărtați cu locuințele lor. Dintre familiile arse după cum sunt informat numai una

și-a asigurat clădirile economice. Pentru ajutorarea celor deași îndată s'a instituit un comitet din trei indivizi în persoanele par. I. Popovici notariul comunal, C. Popovici și primariul Ioan Roman.

* (Vama cea nouă) dela 24 la 40 fl in aur pent. 100 chil. cafea introdusă dela 1 Martie n. pentru monarhia întreagă, a turburat cercurile comerciale. Prețurile, articolului acestuia negreșit au trebuit se se urce. Urcarea prețurilor însă au cauzat-o și vestea despre vama cea nouă, într'atât, că comerțianții „en gros“, dar chiar și detalisti, îndată ce au aflat despre legea ce are a se vota au dat ordinii grabnice de cumpărare în toate părțile ca să se poată trece marfa peste graniță încă înainte de 1 Martie n. În urma ordinilor numeroase și pentru cantități mari vîndătorii din toate piețele cari vînd „en gros“ au suit prețurile cafelei și așa și cafeaua care a intrat imediat înainte de Martie are să fie mai scumpă. Publicul așa dar este împovărat de lege încă înainte de a intra aceasta în vigoare. Statul însă va avea, calculând după vama cea nouă și după părerile specialistilor, o pagubă de sute de mii de florini dacă nu milioane, și prin legea din cestiune statul tocmai vrea să facă câștig.

* (Nume maghiarizate) se publică în foaia oficială „Budapesti Közlöny“ de multe ori. Luăm notița de astădată numai ca să ne uităm ca mașina maghiarizării nu doarme. După buletinul cel din urmă dela 28 Februarie n. în Ungaria numele slave s'au împușinat cu 5 și cele nemțesci cu 9, ceea ce dă un + de 14 nume maghiare.

* (Reuniunea Carpaților), cetim într'o foaie nemțească de aici, s'a sporit cu o secțiune nouă din Năsăud.

* „Felvidéki magyar nemzeti egyesület (Reuniune națională maghiară pentru țeara superioară) s'a înființat în Pojon cu scop de a spori Maghiarii în comitatele Pojonului Neutrei, Trenčinului, Arvei, Turoțului, Lipotului, Solului, Neogradului, Hontului și Barșului. Reuniunea e spriginită de deputații dietali din acele ținuturi avînd în frunte pe deputatul Em. Kalman.

* (Meteorologic.) Budapesta 1 Martie n. Preste tot se așteaptă timp schimbăcios și noros cu sedimente (sedimente sînt: ploaie, ninsoare, rouă) locale și temperatură coboritoare.

— 2 Martie n. Și mai departe e a se aștepta timp schimbăcios noros cu sedimente locale.

Bursa de Viena și Pesta

Din 2 Martie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	118.10	117.80
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	87.—	88.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	86.30	106.50
Oblig. de stat dela 1876 de aie drumului de fer orient. ung.	131.05	—
Împrumutul drumurilor de fer ung.	89.—	130.25
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	107.—	97.—
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	93.—	94.50
Obligațiuni urbariale temeșiane	98.—	95.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	95.50	93.75
Obligațiuni urbariale transilvane	95.50	94.50
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	95.50	—
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii de vin	—	97.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	95.—	74.—
Datorie de stat în argint	97.—	75.—
Renta de aur austriacă	97.27	92.—
Sorți de stat dela 1860	116.—	127.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	108.75	814.—
Acțiuni de credit austr.	299.—	299.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	242.50	292.—
Sorți ungurești cu premii	113.55	113.50
Sorți de regularea Tisei	108.—	103.25
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	—
Argint	—	—
Galbin	5.63	5.54
Na oleon	9.51 1/2	9.51
100 marce nemțesci	58.75	58.75
London (pe polița de trei luni)	120.40	120.20

Nr. 521

[26] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea parohiei vacante de classa III Galați în protopresbiteratul Abrudului, se deschide concurs, până la 20 Martie a. c.

Emolumentele sînt:

1.) Casa parochială cu două odăi, șură și un grajd, la care mai aparține și o grădină de un car de cucuruz.

2.) Folosirea cimiteriului, a unui fînaț de un car de fîn, a unui loc de arătură și pășunat, de 2 jugere numit, „lunca morii“

3.) Câte una ferdală de cucuruz de 16 copuri sfîrmit — seau 11 cupe de grâu dela 140 de case.

4.) Venitele stolare sistemisate, care toate apropie la suma de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa această parohie, au de a și subserne petițiunile instruite, conform Stat. org. și Regulamentului congr. la subscrierul oficiu protopresbiteratului.

Dela oficiul protopresbiteratului gr. or, al Abrudului,

Abrud în 8 Februarie 1882

În contelegere cu Comitetul parochial din Galați,

Ioan Gall m. p.,
protopresbiter.

CONCURS. [29] 2—3

Comitetul Asociațiunei pentru spriginirea învățaceilor și sodalilor români meseriași din Brașov publică următorul concurs: Devenind vacante două ajutoare de câte 50 fl. v. a. pe an, din cele destinate pentru învățacei români, cari se vor apleca la una din meseriile: de postovar, mașinist, argășitor, pălărier, cordoner, clopotar, compactor, croitor, și brutar, se publică concurs.

Suplicele pentru aceste ajutoare sînt a se adresa la subscrierul comitet până la 30 Martie 1882 proveđute:

1. Cu estras de botez din care să se vadă că este român și că posedă etatea de 14 ani;

2. Atestat de școală din care să se vadă că a parcurs 4 clase normale și pricepe încâtva limba maghiară sau cea germană.

3. Revers dela părinți sau dela Tutorii copilului, că vor a lăsa copilul să învețe meseria pentru care a concurs.

4. Un exemplar din contractul încheat cu vre un Măestru din Brașov pentru vre una din meseriile de mai sus din care să vadă, că copilul se află la meserie de cel puțin o lună de zile.

Comitetul Asociațiunei pentru spriginirea învățaceilor și Sodalilor români meseriași.

Brașov 15/27 Ian. 1882.

B. Baulescu. m. p., I. Bozocean m. p.,
pres. not.

Nr. 4.

[25] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea a două posturi de capelani în comuna Săliște pe lângă neputincioșii parochi Nicolae Moga și Onisifor Borcea se deschide prin aceasta concurs până la 12 Martie a. c. st. v.

Emolumentele împreunate cu acele posturi sînt jumătate din toate venitele stolari regulate ale unei parohii de classa a II-a.

Doritorii de a ocupa vre unu din aceste posturi au să se aștearnă petițiunile lor, instruite conform statutului organic și regulamentului provisor pentru regularea parohiilor la Oficiul protopresbiteratului tractului Săliștei în Sibiu.

Săliște în 12/24 Februarie 1882.

Comitetul parochial.

Macsim m. p.
pres. com. par.

Ioan Popa m. p.
not. com. par.

Nr. 70.

[24] 3—3

EDICT.

George Grosu născut în România în comuna Corneș de religiunea greco-orientală, cununat la 20 Februarie 1872 în comuna Tălmăcel, comitatul Sibiului, cu Paraschiva n. Barb din acum numita comună, carele aproape de 10 ani au părăsit cu necredință pe legiuita lui soție susnumită, să citează prin aceasta, ca în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict să se înfățișeze la subsemnatul scaun ppresbiterat, ca for matrimonial de întâia instanță, căci la din contră și în absența lui se va decide procesul intentat contră-i de către soția sa.

Sibiu 10 Februarie 1882.

Scaunul ppresbiterat gr.-oriental al tractului Sibiului ca for matrimonial de prima instanță.

Ne. 186: 1881

[27] 2—3

EDICT.

Oprea Motroanea, de religiunea greco-orientală din Poplaca, comitatul Sibiului carele cu necredință a părăsit de 10 ani pe legiuita lui soție Ana n. Ioan Mărișiu, tot de acolo, fără a se știe ubicațiunea lui, prin aceasta se provoacă ca în termen de trei luni de la prima publicare a acestui edict să se prezenteze la subsemnatul scaun protopresbiterat, ca for matrimonial de prima instanță, căci la din contră și în absența sa se va pertracta și decide procesul intentat contră-i de către soția sa.

Sibiu, 12 Ianuarie, 1882

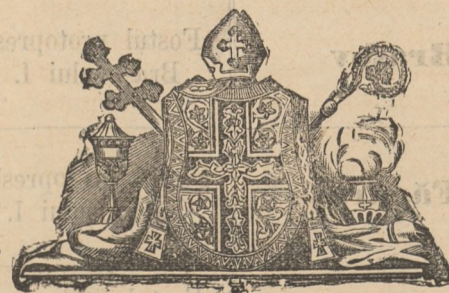
Scaunul protopresbiterat gr. or. ai tractului Sibiului ca form matrimonial de I instanță.

Zambach și Gavora,

în Budapesta strada Vațului (Vaezi utca) Nr. 17.

Fabrică de vestminte și recuise bisericesci
de rit catolic și grec.

Felon sau Odejdie,
sacos stihare, dalma-
tiche, baldachine, pra-
pori, flamuri, covoare
de altare, potire, liti-

ere, cădelnițe, paci-
cale, candelă, polican-
dre, ripide, chivot,
Evangelie, etc.

Steaguri de societăți și pentru manufacturiste.

Comandele se escutează prompt

Obiectele care nu convin se schimbă. [157] 23—30